

บทที่ 3

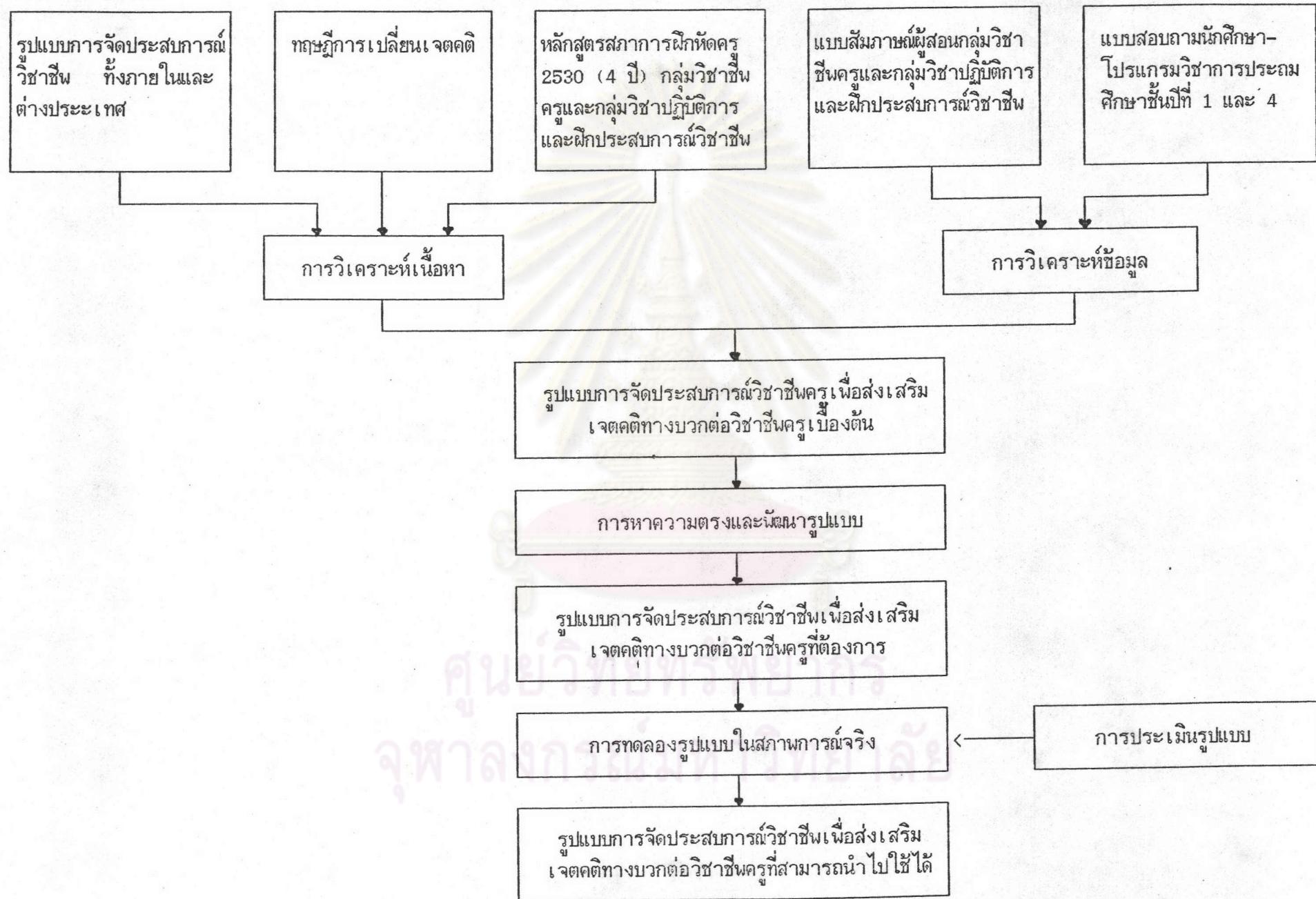
วิธีดำเนินการวิจัย

- ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งวิจัยได้ดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน คือ
- ตอนที่หนึ่ง เป็นการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ
- องค์ประกอบของเจตคติและทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนเจตคติ
 - เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาชีวนักศึกษา โปรแกรมการประสมศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4 ตามหลักสูตร 4 ปี ในวิทยาลัยครุต่าง ๆ
 - หลักสูตรกลุ่มวิชาชีพครุและกลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีฟ สำหรับ โปรแกรมการประสมศึกษา หลักสูตร 4 ปี
 - สภาพการจัดการเรียนการสอนตลอดจนข้อคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนในกลุ่มวิชาชีฟครุ และกลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีฟ
 - รูปแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีพครุ ในสถานบันฝึกหัดครุต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ

ตอนที่สอง เป็นการสร้างแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีฟ เพื่อส่งเสริมเจตคติทาง บางต่อวิชาชีพครุ สำหรับนักศึกษาในวิทยาลัยครุ โดยประมาณการ วิเคราะห์จากข้อมูลที่สำรวจได้ในตอนที่หนึ่ง นำมาพิจารณาร่วมกับแนวคิด เชิงทฤษฎีและผลการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอเป็นรูปแบบ การจัดประสบการณ์วิชาชีฟ ที่ต้องการ

ตอนที่สาม ทดลองใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีฟ เพื่อส่งเสริมเจตคติทาง บางต่อวิชาชีพครุที่ได้สร้างขึ้นกับสถานการณ์จริง และการประเมินผลรูปแบบดังกล่าว

แผนภูมิที่ 7 ลำดับขั้นของการดำเนินการวิจัยมีดังต่อไปนี้

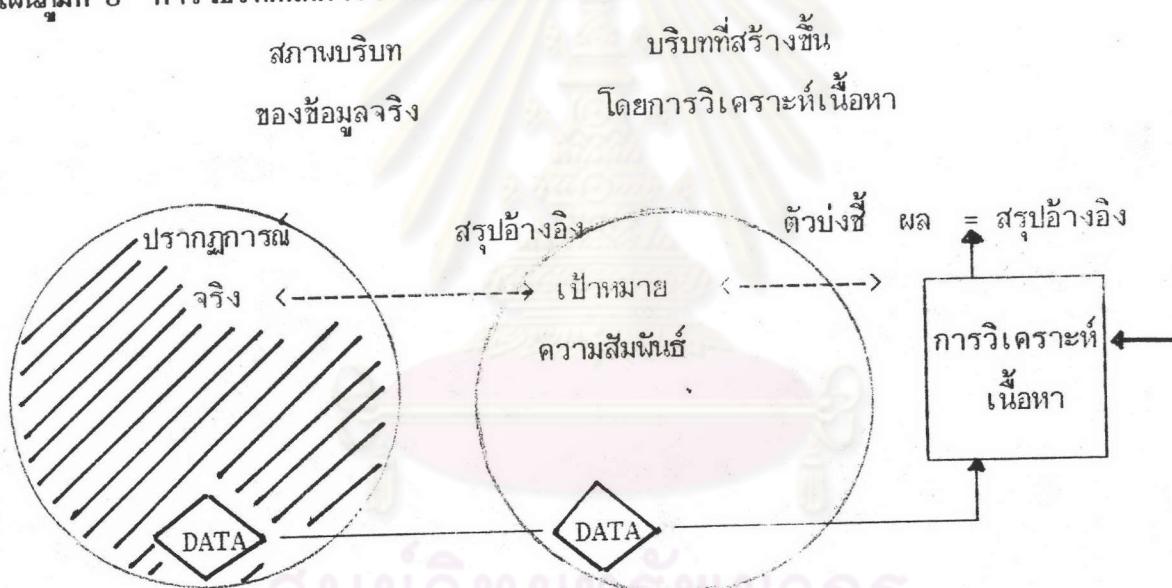

การดำเนินการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น

1.1 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับองค์ประกอบของเจตคติ ศึกษาอยู่ที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนเจตคติ หลักสูตรสภากาชาดไทย 2530 โปรแกรมการประเมินศึกษา ระดับปริญญาตรี 4 ปี ในกลุ่มวิชาชีพครู และกลุ่มวิชาปฏิบัติ และฝึกประสบการณ์วิชาชีพ รูปแบบ การจัดประสบการณ์วิชาชีพครูของสถานศึกษาต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ โดยกระบวนการ วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยจะใช้เทคนิคการวิจัยแบบไม่รบกวน (Unobtrusive) ต่อรูปแบบของลิ้งหรือปรากฏการณ์ที่ปรากฏอยู่ในชีวิตประจำวัน แผนภูมิที่ 8 การใช้เทคนิคการวิจัยแบบไม่รบกวน

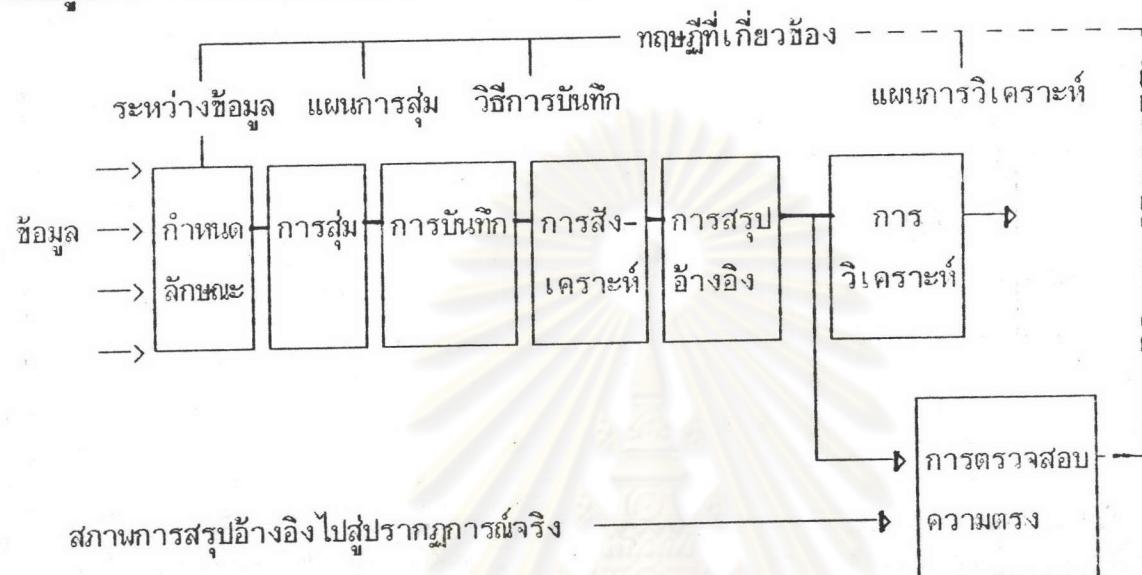
แผนภูมิที่ 8 การใช้เทคนิคการวิจัยแบบไม่รบกวน

ส่วนกระบวนการในการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบด้วย (1) การกำหนดตัวแปรของ ข้อมูลที่ต้องการจะส่งเสริมเจตคติทางบวกของรูปแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีพครู (2) การ กำหนดแหล่งข้อมูลและการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการในการสร้างรูปแบบที่ตรงกับ สภาพความเป็นจริงในทางปฏิบัติ (3) กำหนดโครงสร้างการบันทึกข้อมูลที่ต้องการต่าง ๆ ของรูปแบบ (4) กำหนดแผนการวิเคราะห์เพื่อการสรุปอ้างอิงไปยังสภาพความเป็นจริงจาก แหล่งข้อมูลต่าง ๆ (5) กำหนดการวิเคราะห์ตามแผนการที่กำหนด และ (6) ตรวจสอบความ ตรงของข้อมูลต่าง ๆ ที่นำมายังกระบวนการจัดรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยใช้กลไก ประเมินเพื่อการตัดสินใจเป็นมาตรฐานที่ทำการตรวจสอบ เพื่อให้เกิดความตรงในกระบวนการ

วิเคราะห์เนื้อหาทุกชั้นตอน ดังแผนภูมิ

แผนภูมิที่ 9 กระบวนการวิเคราะห์เนื้อหา

1.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- ก. การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาครู โดยใช้แบบสำรวจเจตคติต่อวิชาชีพครู

(1) กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม เพื่อสำรวจเจตคติต่อ

วิชาชีพครู ได้แก่ นักศึกษาโปรแกรมการประสมศึกษา ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4 จากวิทยาลัยครู 8 แห่ง จำนวน 389 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้นจาก 8 สาขาวิชาลักษณะได้แก่ วิทยาลัยครุศาสตร์เชียงใหม่ วิทยาลัยครุศาสตร์เชียงราย วิทยาลัยครุศาสตร์บูรพา วิทยาลัยครุศาสตร์ราชภัฏเชียงใหม่ วิทยาลัยครุศาสตร์ราชภัฏเชียงราย วิทยาลัยครุศาสตร์สกลนคร วิทยาลัยครุศาสตร์บูรพา นิษฐ์โลก และวิทยาลัยครุศาสตร์เชียงใหม่

เนื่องจากวิทยาลัยครูก็แห่งจะเปิดสอนโปรแกรมการประสมศึกษา

1 ห้องเรียน ในแต่ละระดับชั้น ซึ่งจะมีนักศึกษาชั้นละประมาณ 30 คน ฉะนั้นได้ใช้นักศึกษาทุกคนที่กำลังศึกษาในโปรแกรมการประสมศึกษา หลักสูตร 4 ปี ทั้งชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2531 เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร

(2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาครู

เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นการสำรวจเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาครู ลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) และมาตราประเมินค่า (rating scale) ผู้วิจัยดำเนินการสร้างโดยอาศัยทฤษฎีของ Fishbein กับอาศัยเกณฑ์ที่ว่าด้วยองค์ประกอบทั้งสามของเจตคติมาเป็นหลักในการสร้าง นั่นคือ มุ่งวัดทั้งองค์ประกอบทางความรู้เชิงประณีตค่าองค์ประกอบทางความรู้สึก และองค์ประกอบทางความมุ่งกระทำ รายละเอียดของแบบสอบถามจะมีทั้งหมด 6 ตอนด้วยกัน โดยที่ตอนที่ 1 จะเป็นข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาส่วนตอนที่ 2 - 6 จะเป็นการสำรวจเจตคติ โดยในแต่ละตอนจะมีเรื่องความในแต่ละประโยคของแบบวัดเหมือนกันจำนวนตอนละ 2 ข้อ ในแต่ละตอนจะมีหน่วยมาตราวัด จำนวนหน่วยเท่า ๆ กัน แต่จะมีหน่วยของการวัดในแต่ละตอนต่างกัน แต่เมื่อรวมแล้วจะเป็นการวัดเจตคติที่ครบองค์ประกอบทั้งสามของเจตคติ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดเจตคติต่อวิชาชีพครู

มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้ด้วย

1. หาความเชื่อเด่นชัด (Salient beliefs) กลุ่มอ้างอิงเด่นชัด (Salient Referents) โดยสร้างแบบสอบถามปลายเปิด ให้นักศึกษาวิทยาลัยครุเทนสตรี ลงบุรี วิชาเอกการปรัชญาศึกษา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 63 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 27 คน ตอบแบบสอบถามในวันที่ 17 มกราคม 2532

ผลการตอบแบบสอบถามเป็นดังนี้

- 1.1 จากการแจกแจงความถี่ความเชื่อของนักศึกษาจากแบบสอบถามได้ความเชื่อเด่นชัด 45 ข้อความเชื่อ (ดูตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ความเชื่อเกี่ยวกับวิชาชีวนคร ของนักศึกษาครุชั้นปีที่ 1 และ 4 เรียงตามลำดับ
ความถี่

ลำดับที่	ความเชื่อ	ความถี่
1	สุจริต	52
2	เสียสละ	37
3	เป็นแบบอย่างที่ดี	35
4	มีเกียรติ	34
5	ทักษะเด็ก และเยาวชนของชาติ	32
5	อดทน	32
7	มั่นคง	30
8	สังคมยอมรับและยกย่อง	28
9	นำเชื่อถือ	22
9	ทำประโยชน์ให้กับสังคม	22
11	ต้องใช้ความรู้และความสามารถ	19
12	ทำงานได้ยาก	18
12	ล่ำภากล่ำภาย ไม่ลำบาก	18
14	ต้องศึกษาค้นคว้า และพัฒนาการณ์อยู่เสมอ	13
14	ไม่รำรวย	13
16	ต้องมีเมตตา กรุณา	10
17	จำเจ นำเบื้องหน่าย	9
18	เป็นผู้นำ	8
19	มีระเบียบ วินัย	7
19	ลำบาก เทื่องมาก	7
21	รับผิดชอบ	6
21	สวัสดิการดี	6
23	ทำเงินส่วนรวมมากกว่าส่วนตน	5

ลำดับที่	ความเชื่อ	ความถี่
23	มนุษยสัมภันธ์ดี	5
23	มีโอกาสก้าวหน้า	5
26	มีคุณธรรม	4
26	นำรูปนิ่ง	4
28	พัฒนาคนทุกระดับชั้น	4
29	ทักษะ	3
29	มีความสำคัญ	3
29	ต้องมีความกระตือรือร้น	3
29	ใจคอเขือขี้น	3
29	สอนได้ทุกระดับชั้น	3
34	ต้องใช้จิตวิทยา	2
34	ตรงต่อเวลา	2
34	ไม่เบียดเบี้ยนผู้อื่น	2
34	เข้าง่าย จบง่าย	2
34	ยุติธรรม	2
34	นำสันใจ	2
34	บุญนี้ยบุคคล	2
34	เรื่องจ้าง	2
34	คนภายในกล่องไม่เชิดหน้าชูตา	2
34	เงินเดือนสูง	2
34	ขายท่ออยู่ได้ง่าย	2
45	มีคุณค่า	1
45	สังคมไม่ให้ความสำคัญ เช่น แต่งก่อน	1
45	ปลดปล่อยไม่เสียงต่ออันตราย	1
45	ปิดกองหลังพระ	1

ลำดับที่	ความเชื่อ	ความถี่
45	ใจเย้าย	1
45	พัฒนา	1
45	ชาบ้านรักไดร์	1
45	ต้องมีความติดต่อเริ่มสร้างสรรค์	1
45	มีอะไร	1
45	มีความตั้งใจจริง	1
45	มีชื่อเสียง	1

1.2 บุคคลหรือกลุ่มบุคคลอ้างอิง ที่มือกันผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อใน

วิทยาลัยครู

จากการแจกแจงความถี่ ได้บุคคลหรือกลุ่มอ้างอิงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 บุคคลหรือกลุ่มบุคคลอ้างอิงที่มือกันผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครู เรียงตามลำดับความถี่

ลำดับที่	บุคคลหรือกลุ่มบุคคล	ความถี่
1	บิดา	61
2	มารดา	55
3	ญาติ	43
4	ครู อาจารย์	33
5	เพื่อน	26
6	พี่น้อง	12
7	บิดามารดา	10

2. พิจารณาดัดเลือกข้อความที่จะนำไปสร้างแบบสำรวจ

2.1 เลือกข้อความเชื่อเกี่ยวกับวิชาชีวนคร ซึ่งจากการสำรวจแบบสอบถามปลายเปิดได้ 45 ข้อความเชื่อ จากตารางที่ 1 เลือกข้อความเชื่อที่มีความถี่สูงที่สุดจนถึงความเชื่อที่รวมความถี่ได้ 75% ของความถี่ทั้งหมด (Ajzen and Fishbein 1980) ปรากฏว่าได้ข้อความเชื่อ 25 ข้อความเชื่อ

2.2 เลือกบุคคลหรือกลุ่มนบุคคลอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนครุภี่ได้รับการอ้างถึงบ่อย ๆ ถือเป็นกลุ่มอ้างอิงเด่นชัด (Ajzen and Fishbein 1980) มาใช้สร้างแบบสำรวจ ปรากฏว่าได้กลุ่มอ้างอิง 7 กลุ่ม (ดูตารางที่ 2) แต่ได้พิจารณาเลือกเฉพาะส่วนที่มีความถี่สูงเท่าที่กำหนดไว้ จึงเหลือกลุ่มอ้างอิงเพียง 5 กลุ่ม

3. นำข้อมูลจากการสำรวจข้างต้น มาสร้างแบบวัดเจตคติต่อวิชาชีวนครนี้ จะประกอบไปด้วย ข้อมูลที่สำคัญ 2 ตอนเดียวกันคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบวัดเจตคติต่อวิชาชีวนคร ซึ่งจะมีทั้งหมด 6 ชุดเดียวกันคือ

ชุดที่ 1 วัดความเชื่อ (Belief : bi) เกี่ยวกับวิชาชีวนครมี 25 ข้อ

ชุดที่ 2 แบ่งเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 วัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง (Subjective Norm : SN) มี 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 วัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (Normative Belief

: NBI) มี 5 ข้อ

ชุดที่ 3 วัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Motivation to Comply

: MCI) มี 5 ข้อ

ชุดที่ 4 วัดเจตคติเชิงพฤติกรรม (Behavioral Intention : I) มี 3 ข้อ

ชุดที่ 5 วัดการประเมินผล (Outcomes Evaluative : ei) มี 25 ข้อ

ชุดที่ 6 วัดเจตคติทางตรง (Attitude toward a behavior : AB)

ด้วยมาตราจำแนกความหมาย 5 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน ได้แก่ เพศ คะแนนเฉลี่ย อาชีพบิดา

มารดา ภูมิลำเนา อุปฯ

เกณฑ์การให้คะแนน

ใบมีต่อละข้อกระทงของทุกมาตรฐานแบ่งออกเป็น 6 ช่วง ช่วงละ 1 คะแนน และการให้คะแนนในแต่ละมาตรฐานเป็นดังนี้

- (1) ข้อกระทงในมาตรฐานเชื่อเกี่ยวกับผลการกระทำ และมาตรฐานเด่นๆ เชิงพฤติกรรมให้คะแนนจาก 1 ถึง 6 จากมาตรฐาน ไม่ได้เลย - ตีมาก
- (2) ข้อกระทงในมาตรฐานการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง และมาตรฐานเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงให้คะแนนจาก 1 ถึง 6 จากมาตรฐาน น้อยที่สุด - มากที่สุด
- (3) ข้อกระทงในมาตรฐานแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงให้คะแนนจาก 1 ถึง 6 จากมาตรฐาน เป็นไปไม่ได้เลย - เป็นไปได้มากที่สุด
- (4) ข้อกระทงในมาตรฐานการประเมินผลร่วมให้คะแนนจาก 1 ถึง 6 จากมาตรฐาน ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง - เห็นด้วยมากที่สุด
- (5) ข้อกระทงในมาตรฐานเจตคติทางตรงให้คะแนนจาก 1 ถึง 6 จากมาตรฐาน ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง - เห็นด้วยมากที่สุด
- (6) ข้อกระทงในมาตรฐานความตั้งใจที่จะประกอบวิชาชีพครูให้คะแนนจาก 1 ถึง 6 จากมาตรฐาน เป็นไปไม่ได้เลย - เป็นไปได้มากที่สุด

ประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ก. การหาความเที่ยง (Reliability)

- (1) การหาความเที่ยง โดยวิธี Test - Retest โดยการนำแบบสำรวจความเชื่อต่อวิชาชีพครู ไปทดลองใช้กับนักศึกษาครู วิชาเอกการประถมศึกษาชั้นมีปีที่ 1 และ 4 วิทยาลัยครุศาสตรบูรพาจامعةสงขลานครินทร์ จำนวน 38 คน โดยทำการทดลอง 2 ครั้ง ครั้งแรกเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2532 และครั้งที่สองเมื่อวันที่ 30 มกราคม 2532 จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ทั้ง 2 ครั้ง มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ โดยใช้วิธีแบบเบียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ได้ค่าความเที่ยงดังตารางที่ 3

- (2) การหาความเที่ยง โดยวัดความคงที่ภายในเดียวสัมประสิทธิ์อัล法 (Coefficient Alpha) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส 皮 เอส เอส เอ็กซ์ (SPSSX) ผลปรากฏดังตารางที่ 3 และ 4

ตารางที่ 3 ค่าความเที่ยงของมาตรวัดเจตคติทางอ้อม มาตรวัดเจตคติทางตรงและมาตรวัด การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม

ลำดับที่	มาตรา	จำนวนเชือ	ค่าความเที่ยง
1	เจตคติทางอ้อมที่มีต่อวิชาชีวนคร	24	.67
2	เจตคติทางตรงที่มีต่อวิชาชีวนคร	5	.73
3	การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อมที่มีต่อการเลือก ประกอบอาชีวนคร	5	.65

ตารางที่ 4 ค่าความเที่ยงของมาตรวัดในแต่ละตอน เมื่อคำนึงหาโดยวิธีวัดความคงที่ภายใน
ด้วยสัมประสิทธิ์อัลฟ่า

ลำดับที่	มาตรา	ค่าความเที่ยง ครั้งที่ 1	ค่าความเที่ยง ครั้งที่ 2
1	การประเมินผลกระทบ (ei)	.67	.72
2	ความเชือ (bi)	.67	.68
3	แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Mc ₁)	.77	.80
4	การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง (SN)	.85	.84

๒. การหาความตรง (Validity)

ผู้วิจัยได้ให้อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ผู้สอนนักศึกษากลุ่มวิชาเอกการประถม
ศึกษา จากวิทยาลัยครุศาสตร์ จำนวน 20 คน พิจารณาข้อกระทงต่าง ๆ ที่ใช้ในการวัดเจตคติ
ต่อวิชาชีวนคร จากแบบสำรวจความเชือเกี่ยวกับวิชาชีวนครที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามขั้นตอนต่าง ๆ
ดังกล่าวมาแล้ว โดยให้พิจารณาว่าข้อกระทงต่าง ๆ ที่กำหนดไว้นี้จะครอบคลุมเนื้องานที่ต้องการ

วัดหรือไม่ และจากประสบการณ์ที่เคยสอนนักศึกษากลุ่มวิชาเอกนี้มานาน คิดว่ามีข้อผลกระทบใดบ้าง ที่ไม่สามารถจะจำแนกนักศึกษาระหว่างกลุ่มที่มีเจตคติต่อวิชาชีวศึกษากับกลุ่มที่ไม่เจตคติต่อวิชาชีว์ ครูตัว ชั่งจากข้อคิดเห็นจากอาจารย์ทั้ง 20 คน ดังกล่าวเห็นว่าข้อผลกระทบ ที่ควรจะตัดออกมี 3 ข้อผลกระทบ คือข้อผลกระทบที่ว่า อาชีวศึกษางานยาก อาชีวศึกษารู้ร่วมราย และอาชีวศึกษารู้สัมภาระที่ไม่ดี เพราะข้อผลกระทบ เนื่องจากมีลักษณะที่นักศึกษาเกือบทั้งหมด คิดเหมือน ๆ กัน และมีลักษณะ ค่อนข้างเป็นความจริง ซึ่งยากแก่การนั่งณาเจตคติ

จากการคำแนะนำความเที่ยงและหาความตรง รวมทั้งข้อเสนอแนะที่ได้จาก การไปทดลองใช้เครื่องมือวัดความเชื่อเกี่ยวกับวิชาชีวศึกษา ดังกล่าวมาแล้วผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุง ใหม่ จนได้แบบสำรวจความเชื่อเกี่ยวกับวิชาชีวศึกษา ฉบับที่สมบูรณ์ (ดูในภาคผนวก ก)

๙. การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนในกลุ่ม วิชาชีวศึกษาและกลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยใช้แบบสัมภาษณ์

(1) กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสัมภาษณ์สภาพจัดการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาชีวศึกษา และกลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ได้แก่ หัวหน้าคณะวิชา ครุศาสตร์ หัวหน้าโครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และคณะกรรมการจัดการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ ใน กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพในแต่ละรายวิชา จากวิทยาลัยครุ 8 แห่ง เช่น เดียวกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักศึกษา รวมกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ผู้สอน ได้รับการ สัมภาษณ์รวมทั้งสิ้น 133 คน

(2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียน การสอนในกลุ่มวิชาชีวศึกษาและกลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เป็นแบบสัมภาษณ์ ที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้สัมภาษณ์กลุ่มอาจารย์ ลักษณะแบบสัมภาษณ์จะแบ่งออกเป็นสอง ตอนที่ 1 จะ เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 จะ เป็นการสัมภาษณ์ถึงสภาพการจัดการเรียนการ สอน และข้อคิดเห็นในการจัดประสบการณ์วิชาชีพ ที่จะส่งเสริมเจตคติทางบวกต่อวิชาชีวศึกษา (ดูในภาคผนวก ข.)

1.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งแบบสำรวจเจตคติ และแบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในช่วงระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม 2532

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ก. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจเจตคติ จะใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สเตติสติกส์ ปี เอส เอส (Statistical Package for Social Science) เพื่อคำนวณค่าร้อยละ ค่ามัชณ์เลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ข. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ โดยคำนวณหาร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและชี้อสูรและต่าง ๆ จะใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

ตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อส่งเสริมเจตคติทางบวกต่อวิชาชีวคุณ

ในการสร้างรูปแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อส่งเสริมเจตคติทางบวกต่อวิชาชีวคุณ ผู้วิจัยจะดำเนินการต่อไปนี้ดัง

2.1 กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีวคุณ ซึ่งจะประกอบด้วย

- (1) องค์ประกอบที่สำคัญ และลำดับขั้นตอนของการพัฒนาเจตคติตามลักษณะขององค์ประกอบนี้ ๆ
- (2) เนื้อหาในส่วนที่เป็นส่วนสำคัญขององค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบที่จะต้องพัฒนา

- (3) ประเภทของกิจกรรมที่จะใช้ในการพัฒนาในแต่ละองค์ประกอบ
- (4) จุดประสงค์ของ การจัดกิจกรรมแต่ละประเภท
- (5) วิธีดำเนินการในแต่ละกิจกรรม
- (6) สถานที่ดำเนินกิจกรรม
- (7) ระยะเวลาที่ใช้
- (8) สื่อที่จะใช้ประกอบการดำเนินกิจกรรม
- (9) การประเมินผลในแต่ละกิจกรรม
- (10) บุคลากรที่จะดำเนินการ

2.2 อาศัยข้อมูลเบื้องต้น ซึ่งได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 60-69 (ดูรายละเอียด ก.) และตารางที่ 70 - 83 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข.) และจากการวิเคราะห์เนื้อหา ด้านการจัดประสบการณ์วิชาชีพและต้านทานภัยภัยการเปลี่ยนแปลงเจตคติมาเป็นส่วนประกอบในการสร้างรูปแบบดังต่อไปนี้

(1) ในภาระผู้สอนมาเจตคติต่อวิชาชีวครุ จะไม่ได้ผลดีจำต้องอาศัยแนวคิดและหือกษ์ฐานของข้างประกอบกัน อันได้แก่ ทฤษฎีการเข้าสู่วิชาชีพ ทฤษฎีการเปลี่ยนเจตคติ ทฤษฎีการเสริมแรงและทฤษฎีการให้ข่าวสาร

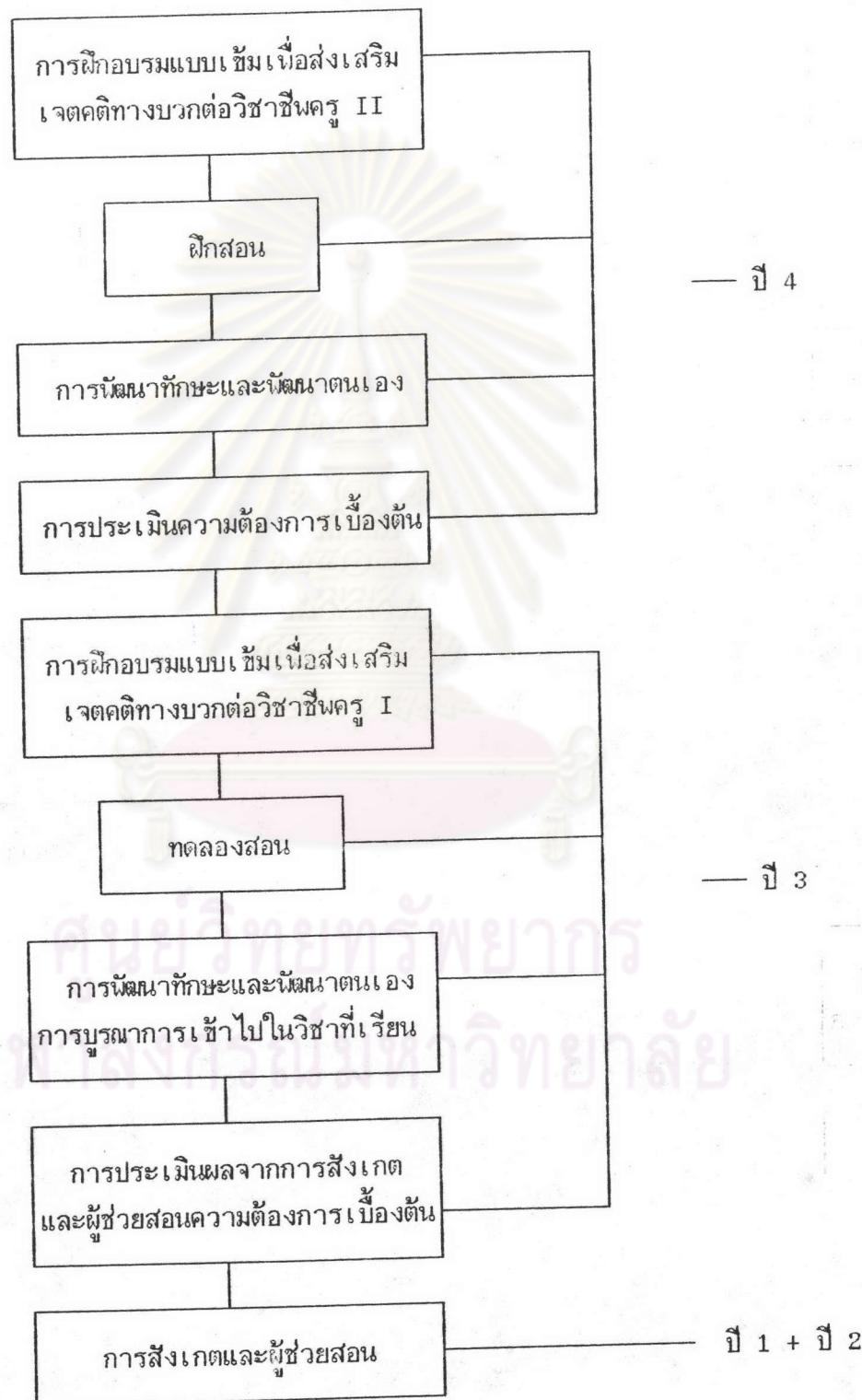
(2) รูปแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีพที่ได้เสนอขึ้นใหม่ ใช้หลักการผสมผสานกับรูปแบบปัจจุบันที่ใช้กันอยู่ ทั้งนี้เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชาชีวครุ และกลุ่มประสบการณ์ วิชาชีวนั้น ในส่วนใหญ่ ให้ขอคิดเห็นว่า รูปแบบปัจจุบันที่กรรมการฝึกหัดครุ ให้วิทยาลัยครุต่าง ๆ ใช้อยู่ยังนั้น ในลักษณะนโยบายและหลักการเดี๋ยวมาก อยู่แล้ว เป็นอย่างแต่มีปัญหามากในการปฏิบัติเท่านั้น ถ้ามีการปรับปรุงในเรื่องขั้นตอน และรายละเอียดบางประการ เช่นว่าจะเป็นรูปแบบที่สมบูรณ์ได้ตามข้อมูลในตารางที่ 76 - 77 ภาคผนวก ข.

(3) จากการสัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ทั้ง 8 แห่งที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และจากการศึกษาเอกสาร รายละเอียดของการจัดประสบการณ์วิชาชีพของทุกแห่ง ดังกล่าว พบว่า ในทางปฏิบัติ วิทยาลัยครุ 7 ใน 8 แห่ง ไม่ได้จัดประสบการณ์วิชาชีพครบ 4 ขั้นตอน ตามลำดับขั้น แต่ได้มีการรวมขั้นตอน เหลือ 3 ขั้นตอนมีบาง 2 ขั้นตอนบ้าง เช่น รวมขั้น 1 กับ 2 หรือขั้น 2 กับ 3 มีเพียงแห่งเดียวที่พบว่า จัดทุกขั้นตอน แต่ก็ได้ลดจำนวนเวลาที่ต้องใช้ในการทำกิจกรรมนั้น ๆ ลง เช่นหลักสูตร กำหนดว่าต้องใช้เวลา 2 สัปดาห์ ก็ลดเหลือเพียง 1 สัปดาห์ เป็นต้น ดังตารางที่ 79 และข้อเสนอแนะในภาคผนวก ข.

(4) ด้านเจตคติต่อวิชาชีวครุ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 4 ไม่แตกต่างกัน กับทั้งความตั้งใจในการประกอบอาชีวครุ ของนักศึกษาปี 1 สูงกว่านักศึกษา ปี 4 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 63 ในภาคผนวก ก. จะเห็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จึงเป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ควรจะได้รับการผู้สอนมาเจตคติต่อวิชาชีพมากที่สุด และลดเหลือลงมาเป็นปีที่ 3, 2 และ 1 ตามลำดับ โดยที่สามารถจะจัดรวมขั้นปีที่ 1 และ 2 ได้ด้วยกัน ตามข้อเสนอแนะส่วนใหญ่ได้จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน และจากการวิเคราะห์เนื้อหา ในหลักสูตร ที่พบว่า นักศึกษาปีที่ 1 ยังไม่มีพื้นฐานทางด้านวิชาชีพครุเพียงพอที่จะออกใบสัมผัสกับโรงเรียน ดังข้อเสนอแนะในท้ายภาคผนวก ข.

5. จากองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ตามสมมุติฐาน ประกอบด้วยแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องรวมทั้ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ดังกล่าวมาแล้ว สามารถเขียนสรุปเป็นแผนภูมิ เพื่อเสนอภาพรวมที่จะแสดงถึงขั้นตอนต่าง ๆ ของรูปแบบการจัดประสบการณ์ วิชาชีพ เพื่อส่งเสริมเจตคติทางบวกต่อวิชาชีพครุให้แก่นักศึกษาตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-4 ได้ดังต่อไปนี้

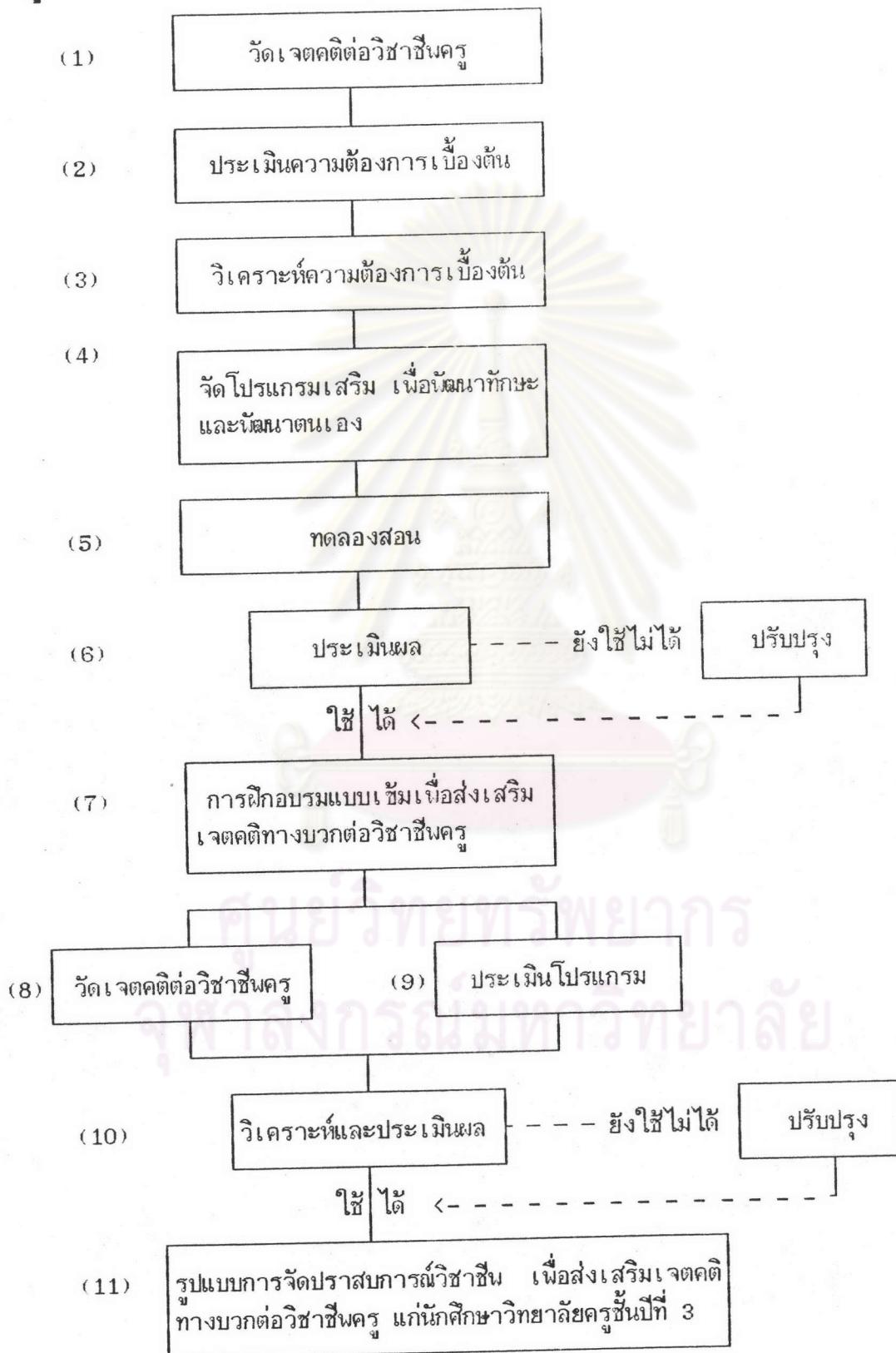
แผนภูมิที่ 10 แสดงถึงขั้นตอนต่าง ๆ ของรูปแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีพเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อ
วิชาชีพครู (ภาพรวมตั้งแต่ระดับชั้นปีที่ 1 – 4)

เนื่องจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเชี้ชัดว่า ควรจะได้มีการพัฒนาเจตคติต่อ
วิชาชีพครู แก่นักศึกษาปีที่ 4 เป็นเป้าหมายสำคัญ ดังนี้ใน การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งเนื้อท่อง
รูปแบบที่ได้นำเสนอ กับนักศึกษาปีที่ 4 เป็นกลุ่มเป้าหมายแรก และได้ทดลองกับกลุ่มนักศึกษาปี
ที่ 3 เป็นกลุ่มเป้าหมายรองอีกด้วย ในที่นี้จึงขอเสนอแผนผู้มีอำนาจที่แสดงขั้นตอนของการดำเนินการ
ตามรูปแบบที่จะส่งเสริมเจตคติทางบวกต่อวิชาชีพครูแก่นักศึกษาปีที่ 3 และ 4 อ่อนงลงและเอื้อ
ตั้งต่อไปนี้คือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 11 แสดงขั้นตอนการส่งเสริมเจตคติทางบวกต่อวิชาชีพครูแก่นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3

รายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินการวิจัย เพื่อส่งเสริมเจตคติทางบวกต่อวิชาชีพครูแก่นักศึกษา ระดับชั้นปีที่ 3

ขั้นที่ 1 ทำการวัดเจตคติต่อวิชาชีพครู (Pretest) ของนักศึกษาครุที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพครู ที่ได้สร้างขึ้น โดยอาศัยทฤษฎีของนิชบิน (รายละเอียดของแบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพครู อ่านในภาคผนวก ก)

ขั้นที่ 2 ประเมินความต้องการเบื้องต้น (Needs Assessment) ของนักศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยเนื้อหาที่สำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 จะเป็นการสอบถามถึงกิจกรรมและผลที่ได้รับขณะที่นักศึกษาได้ไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในชั้นทดลองสอน อ่านมาก่อนอย่างใด และมีสิ่งใดที่นักศึกษาต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้พร้อมก่อนที่มีโอกาสออกไปฝึกประสบการณ์เต็มรูป (ฝึกสอน) ต่อไป (รายละเอียดของแบบประเมินความต้องการเบื้องต้นอ่านในภาคผนวก ค)

ขั้นที่ 3 วิเคราะห์ความต้องการเบื้องต้น จากแบบสอบถามที่ได้ในขั้นที่ 2 เนื่อใช้ เป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมในโปรแกรมเสริม เพื่อพัฒนาทักษะการสอนและพัฒนาตนเอง ของนักศึกษาต่อไป

ขั้นที่ 4 จัดโปรแกรมเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการสอนและพัฒนาตนเอง ควบคู่ไปกับการเรียนในกลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 2/2532

ขั้นที่ 5 นักศึกษาออกไปทดลองสอน ภายใต้การได้รับคำแนะนำ และการเป็นแบบอย่างที่ดี จากอาจารย์ที่ปรึกษา และการนำเอาระบบการปรับปรุงการสอนภายใต้การนิเทศแบบกลุ่มเพื่อนไปใช้ด้วย

ขั้นที่ 6 เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองสอน ทำการประเมินแล้วว่ามีทักษะการสอนได้ นักศึกษาคนใดยังบกพร่อง หรือมีความสามารถต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ได้ก่อทำกรรมการปรับปรุงเป็นรายบุคคลและรายกรณี

ขั้นที่ 7 จัดฝึกอบรมแบบเข้ม (Intensive Course) เพื่อมุ่งส่งเสริมเจตคติทางบวกต่อวิชาชีพครูโดยตรง โดยวัดในลักษณะการประชุมบูรณาการ (ตั้งรายละเอียดในภาคผนวก ภ.)

ขั้นที่ 8 เมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอบรมแบบเข้ม ทำการจัดเจตคติต่อวิชาชีพครู โดยใช้แบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพครู ชุดเดิม (Post test)

ข้อที่ 9 ทำการประเมินโปรแกรม โดยใช้แบบประเมินที่ได้สร้างขึ้น (คุราย
ละเอียดในภาคผนวก ช.)

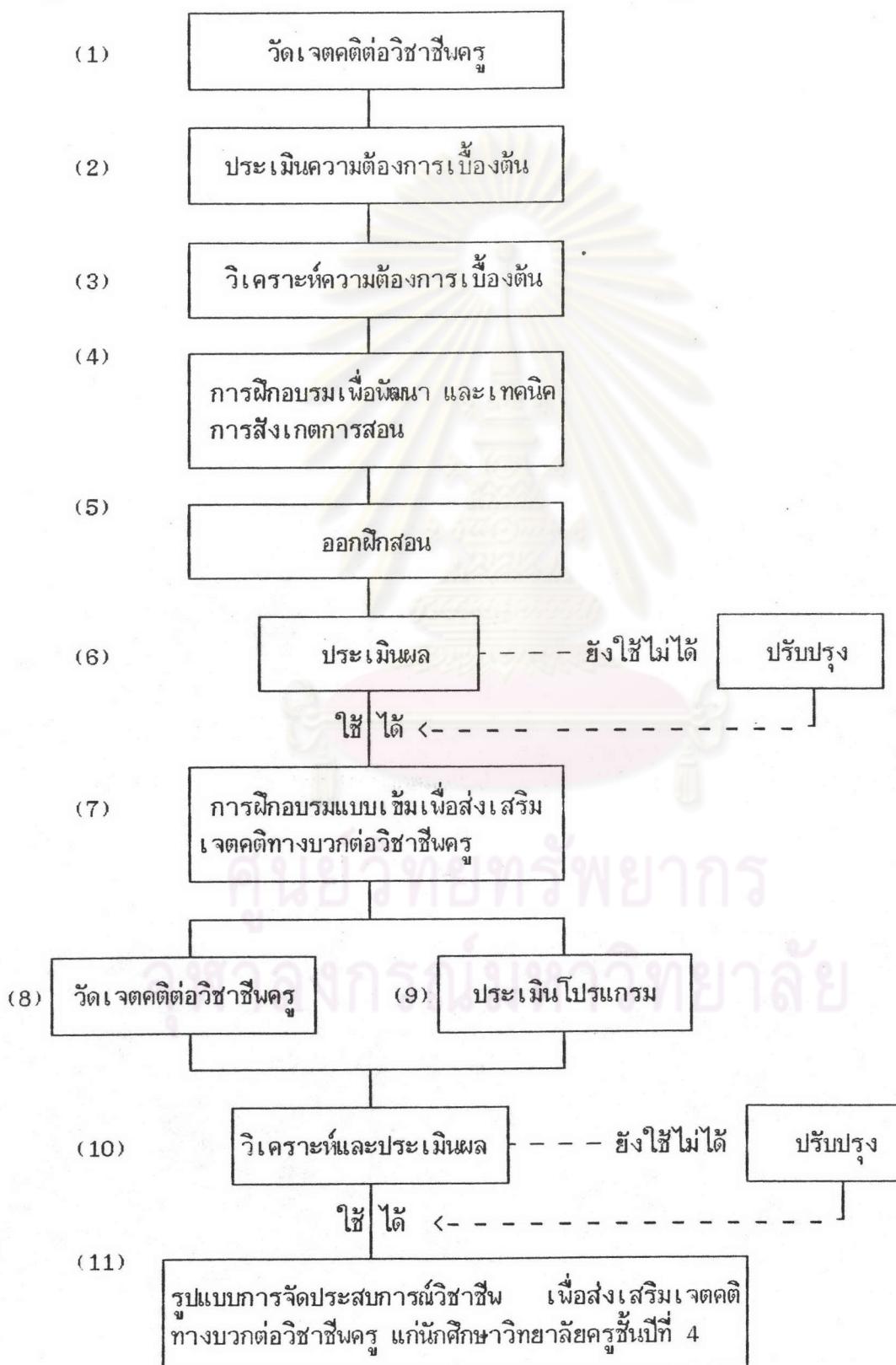
ข้อที่ 10 วิเคราะห์เปรียบเทียบท่าความแตกต่างของผลที่ได้จากการจัดเจตคติต่อ
วิชาชีพครู ก่อนการทดลอง กับหลังจากการทดลอง โดยใช้สถิติ t - test ขณะเดียวกัน
เปรียบเทียบตู้นักเรียนของนักศึกษาเป็นรายบุคคลโดยใช้กราฟเส้น แสดงถึงอัตราการ
เปลี่ยนแปลงเจตคติตั้งกล่าวด้วย

ซึ่งในการทดลองดังกล่าว ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง
2 กลุ่ม ทั้งก่อนและหลังการทดลอง เพื่อเปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อวิชาชีพครู
ทั้งในด้านการประเมินค่า ความเชื่อ และความตั้งใจ ไฟปประกอบอาชีพครู รวมทั้งประเมินผล
สำเร็จของการจัดสัมมนา เพื่อพัฒนาเจตคติของกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณค่าเฉลี่ยมัธยมเลขคณิต
(X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และทดสอบผลการเปลี่ยนแปลงด้วยสถิติค่า t - test

ข้อที่ 11 นำผลที่ได้จากการประเมินในข้อที่ 9 และการวิเคราะห์ข้อมูลในข้อที่ 10
มาพิจารณา เพื่อบรรบปรุงขั้นตอนต่างๆ ตลอดจนรายละเอียดของรูปแบบการจัดประสบการณ์วิชา
ชีพ เป็นส่วนเสริมเจตคติก่างหากต่อวิชาชีพครู ให้แก่นักศึกษาระดับชั้นมีที่ 3 ต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 12 แสดงขั้นตอนการส่งเสริมเจตคติทางบวกต่อวิชาชีพครุภัณฑ์ศึกษาระดับชั้นปีที่ 4

รายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินการวิจัย เพื่อส่งเสริมเจตคติทางบวกต่อวิชาชีพครูแก่นักศึกษา ระดับชั้นปีที่ 4

ขั้นที่ 1 ทำการวัดเจตคติต่อวิชาชีพครู (Pretest) ของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพครู ที่ได้สร้างขึ้นโดยอาศัยทฤษฎีของพีชบีน (รายละเอียดของแบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพครู อธยุ่นภาคผนวก ก.)

ขั้นที่ 2 ประเมินความต้องการเบื้องต้น (Needs Assessment) ของนักศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม แบบสอบถามนี้จะมุ่งเน้นความสำคัญของการเตรียมตัวเข้าสู่วิชาชีพครู ว่า นักศึกษามีความพร้อมในด้านต่าง ๆ เนื่องพอด้วยหรือไม่ อย่างไร และมีสิ่งใดที่นักศึกษาต้องการที่จะพัฒนาตนเองในช่วงระยะเวลา สัปดาห์นี้ เพื่อให้พร้อมที่จะเข้าสู่วิชาชีพครูในอนาคตอันใกล้ นี้ได้เป็นอย่างดี (รายละเอียดของแบบประเมินอธยุ่นภาคผนวก ค.)

ขั้นที่ 3 วิเคราะห์ความต้องการเบื้องต้น จากแบบสอบถามที่ได้ในขั้นที่ 2 เพื่อใช้ เป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรม การฝึกอบรมเพื่อเตรียมตัวนักศึกษา ให้พร้อมก่อนที่จะออกฝึกอบรม

ขั้นที่ 4 จัดโปรแกรมการฝึกอบรมนักศึกษา เพื่อเตรียมตัวนักศึกษา ให้พร้อมก่อนที่จะ ออกฝึกสอน โดยโปรแกรมนี้จะรวมเอาเนื้อหา เทคนิคการสังเกตการสอน เอาไว้ด้วย เพื่อ ให้นักศึกษาสามารถเอาไปใช้ขณะที่ออกไปฝึกสอนด้วย การฝึกอบรมนี้จะใช้ระยะเวลา 5 วัน โดยส่วนหนึ่งของโปรแกรมการฝึกอบรมจะปรับปรุงมาจากผลการวิจัยของนร. นุทธิชีวน ซึ่งได้ ศึกษาถึงผลการให้ข้อมูลข้อมูลกลับระหว่างกลุ่มเพื่อนที่มีต่อสมรรถภาพการสอนของนักศึกษาฝึกสอน (ดูรายละเอียดโครงการฝึกอบรมในภาคผนวก ญ.)

ขั้นที่ 5 ให้นักศึกษาออกฝึกสอนเป็นเวลา 12 สัปดาห์ โดยใช้เวลาฝึกสอนตามที่ทาง วิทยาลัยครู ได้เคยจัดส่งนักศึกษาไปฝึกสอน แต่มีข้อแม้ว่า ให้นิจารณจัดอาจารย์ที่เลี้ยงมีลักษณะ ที่จะเป็นตัวอย่างที่ดี แก่นักศึกษาได้ ทั้งในด้านการสอน และการประพฤติปฏิบัติในฐานะที่เป็นครู ในขณะที่นักศึกษาออกฝึกสอน จะใช้ระบบการนิเทศ โดยอาศัยข้อมูลข้อมูลกลับ ระหว่างกลุ่มเพื่อน โดยจะใช้เครื่องมือจากการวิจัยของนร. นุทธิชีวน ที่ทำการวิจัยเรื่องผล ของการให้ข้อมูลข้อมูลกลับระหว่างกลุ่มเพื่อนที่มีต่อสมรรถภาพการสอนมาใช้ แต่เนื่องจากกลุ่มตัว อย่างที่นร. นุทธิชีวน ทำการศึกษาทดลอง เป็นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาครูของวิทยาลัยครู สุราษฎร์ธานี ซึ่งเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยบางอย่าง ได้อาศัยข้อมูลในฐานะจาก อาจารย์และนักศึกษาจากวิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานีเท่านั้น เช่น การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรม การสอน อาศัยข้อคิดเห็นจากอาจารย์นิเทศก์ ในวิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานีโดยเฉพาะ สำหรับ

ในการวิจัยครั้งนี้ จะนำเครื่องมือต่าง ๆ มาปรับปรุง เพื่อให้ได้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่ว่า ๆ ไปของวิทยาลัยครุภัณฑ์หลายด้วย (ดูรายละเอียดวิธีการสร้างเครื่องมือในภาคผนวก ญ.)

ข้อที่ 6 ประเมินผลติกรรมการสอนนักศึกษาหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกสอน ขณะเดียวกันกับประเมินผลทักษะและคุณลักษณะต่าง ๆ ของนักศึกษาฯ ตลอดระยะเวลาของการฝึกสอนนักศึกษา สามารถพัฒนาตามtarget ให้พร้อมทั้งด้านความรู้ความสามารถทักษะ และเจตคติ ให้พร้อมที่จะเข้าสู่วิชาชีพที่แท้จริงหรือไม่ ถ้ามีการบกพร่อง ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด ก็ทำการปรับปรุง

ข้อที่ 7 จัดฝึกอบรมแบบเข้ม (Intensive Course) เพื่อมุ่งส่งเสริมเจตคติทางบวกต่อวิชาชีพครู โดยเฉพาะ โดยจะมุ่งส่งเสริมในส่วนที่จะทำให้นักศึกษา ได้มีความพร้อมที่จะเข้าสู่วิชาชีพครูอย่างแท้จริง ตลอดจนให้ความรู้ในเรื่องการทางานทำ การให้ตระหนักรถึงความสำคัญของปัญหาในวิชาชีพครู ฯลฯ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ญ.)

ข้อที่ 8 เมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอบรมแบบเข้ม ทำการวัดเจตคติต่อวิชาชีพครู โดยใช้แบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพครู ชุดเดิม (Post test)

ข้อที่ 9 ทำการประเมินโปรแกรมการจัดประสบการณ์วิชาชีพครูทั้งหมด โดยใช้แบบประเมินที่ได้สร้างขึ้น (ดูรายละเอียดแบบประเมินในภาคผนวก จ, ฉ. และ ช.)

ข้อที่ 10 วิเคราะห์เปรียบเทียบท่าความแตกต่างของผลที่ได้จากการวัดเจตคติต่อวิชาชีพครู ก่อนการทดลอง กับหลังจากการทดลอง

ข้อที่ 11 นำผลที่ได้จากการประเมิน ในข้อที่ 9 และการวิเคราะห์ในข้อที่ 10 มาพิจารณาเพื่อปรับปรุงขั้นตอนต่าง ๆ ตลอดจนรายละเอียดของรูปแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อส่งเสริมเจตคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ให้แก่นักศึกษา ระดับชั้นปีที่ 4 ต่อไป

ตอนที่ 3 การนำรูปแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อส่งเสริมเจตคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ที่ได้สร้างและพัฒนาขึ้น ไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริง

3.1 การดำเนินการทดลอง

ลักษณะการทดลอง จะมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มี Pretest และ Post test

กลุ่มทดลอง ได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 วิชาเอกการประยุกต์ศึกษา หลักสูตร 4 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2/2532 ณ วิทยาลัยครุสุรินทร์

กลุ่มควบคุม ได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 วิชาเอก การประยุกต์ศึกษา หลักสูตร 4 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2/2532 ณ วิทยาลัยครุสุรินทร์

การที่ได้ตัดสินใจเลือกวิทยาลัยครุรัรัมย์มา เป็นกลุ่มควบคุมคู่กับวิทยาลัยสุรินทร์ ด้วยเหตุที่วิทยาลัยครุรัรัมย์ มีความเหมือนและเรื่องคล้ายคลึงกัน วิทยาลัยครุสุรินทร์หลาย ประการดังต่อไปนี้ดือ

- (1) ต่างก็สังกัดอยู่สหวิทยาลัยเดียวกัน คือ สหวิทยาลัยอีสานใต้
- (2) ต่างก็มีนักศึกษาโปรแกรมการประกันศึกษา หลักสูตร 4 ปี ครบถ้วนเรียนใน ปีการศึกษา 2532 นี้
- (3) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 3 ของโปรแกรมการประกันศึกษาหลักสูตร 4 ปี ต่างก็ เป็นนักศึกษาในโครงการครุฑากษาทุกคนเหมือนกัน ส่วนปีที่ 4 มีผสมกับนักศึกษาภาคปกติ แต่ ก็ไม้อตราส่วนเท่ากันเดียวกัน
- (4) จำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้น มีใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะนักศึกษาชั้นปี 3 และปีที่ 4 ซึ่งจัดเป็นกลุ่มตัวอย่าง
- (5) สภาพผู้เรียนฐานของนักศึกษา จากข้อมูลส่วนตัว นักศึกษาจากทั้งสองวิทยาลัย มี ภูมิหลัง ไม่แตกต่างกัน
- (6) ด้านคณาจารย์ผู้รับผิดชอบในการสอนโปรแกรมการประกันศึกษาของทั้งสอง วิทยาลัย มีคุณวุฒิและประสบการณ์ในการทำงานใกล้เคียงกัน
- (7) นักศึกษามีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมเดียวกัน ในโครงการครุฑากษาภาคฤดู ร้อน คือ ทั้งสองวิทยาลัยได้มีการหมุนเวียนเป็นเจ้าภาพจัด และให้นักศึกษาจากวิทยาลัยอื่นมา ร่วมกิจกรรมด้วย นับได้ว่า นักศึกษาทั้งสองแห่งมีโอกาสได้รับประสบการณ์เสริมมาก่อนอย่าง เท่าเทียมกัน

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ คือ รูปแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีพครุ

ตัวแปรตาม คือ เจตคติต่อวิชาชีพครุ

3.2 การประเมินรูปแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีพครุที่ได้สร้างและพัฒนาขึ้น

- (1) โดยการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยต่อวิชาชีพครุที่มีก่อนและหลัง การทดลองของนักศึกษาครุ จากการใช้ทดสอบทางสถิติตัวอย่างค่า t -test ซึ่งในการเปรียบ เทียบคะแนนเฉลี่ยต่อวิชาชีพครุในครั้งนี้จะมีการเปรียบเทียบทั้งในส่วนที่เป็นคะแนนรวม และ คะแนน ในแต่ละส่วนของการประเมินเฉลี่ยต่อวิชาชีพครุที่ประกอบด้วย

(2) จากผลการประเมินโครงการย่อยต่าง ๆ ที่ได้จัดขึ้นซึ่งถือว่าเป็น
องค์ประกอบสำคัญ ทุกองค์ประกอบของรูปแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีพที่ได้นำเสนอในครั้งนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย